

[Ninn-Hansen.]

næsten hver dag er en mærkedag, og man har også indtryk af, at der finder et meget omfangsrigt salg af lodsedler sted. Der kunne måske derfor være grund til for den højtærede minister at begrænse dette salg til fordel for de organisationer, som har et særlig klart formål, der kan og bør bevirke, at de får tilladelsen.

Det glædede mig, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen rejste spørgsmålet om beskatningen af kunstnere, der vinder i en præmie- eller priskonkurrence. Jeg vil gerne sige, også til den højtærede finansminister, at det kan måske synes ganske klart, at det, kunstnerne opnår ved, om jeg så må sige, erhvervsmæssig deltagelse i en præmiekonkurrence, bør være fuldtud skattepligtigt. Men hvis man ser på den måde, hvorpå staten yder direkte støtte til en række forfattere og kunstnere, kan man stille det spørgsmål, om det nu er rimeligt på den ene side at yde direkte støtte til en gruppe forfattere og kunstnere og på den anden side at beskatte en række andre — og jeg tror, det ofte vil være de ganske unge — så hårdt, at det bliver vanskeligt for dem at videreføre det initiativ, de har taget. Der er jo visse ting i den finansielle situation, der tyder på, at vi ikke for øjeblikket kan gå længere i retning af at yde direkte statsstøtte til forfattere og kunstnere. Derimod ville det nok være en overvejelse værd, om vi kunne støtte disse mennesker ved at være mere lempelige ved beskatningen af dem. Det ville interessere mig at høre, om den højtærede finansminister vil være med til at drøfte i udvalget, om vi på den måde kunne give dem en vis støtte uden direkte udgifter for staten.

Med disse ord kan jeg tilsige en velvillig behandling af lovforslaget i et udvalg.

Steen: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for fremsættelsen af det lovforslag, vi her behandler. Det er jo i hele sin udstrækning en fuldstændig imødekomen af de ønsker, jeg tillod mig at fremføre, da vi havde forslaget om klasselotteriets sedler til behandling, og det er en opfyldelse af det betingede tilsagn, ministeren dengang gav om at fremsætte lovforslag på dette område.

Det er sagt fra anden side, at dette

lovforslag er et udpluk af skattereformen. Hertil vil jeg sige: Mon det ikke var nyttigt, at vi, som årene går, plukkede noget mere ud af det, som det var meningen vi skulle have gennemført? Så ville det, der blev tilbage, være mere overkommeligt. På grund af omfanget af den samlede skatte-reform er opgaven så overvældende, at det går langsommere, end rimeligt er.

Efter hele forhistorien er det naturligt, at vi med glæde medvirker til lovforslagets gennemførelse, men der er visse enkeltheder, som jeg tror det vil være nyttigt at vi, af hensyn til de interesserede, søger at gøre lidt klarere, end de er i ministerens fremsættelse og bemærkningerne til forslaget. Dette gælder især de tilfælde, hvor det ikke drejer sig om en pengegevinst. Hvis gevinsten udgør et pengebeløb, er der jo ingen problemer, da er det hele ligetil; men hvis gevinsten er en bil, en traktor, et radioapparat, et fjernsynsapparat, eller hvad disse mere værdifulde og eftertragtede gevinster nu efterhånden består af, er der naturligvis vanskeligheder, som man har måttet gennemtænke. Overvejelserne er altså resulteret i lovforslagets bestemmelse om, at skattevæsenet ikke har noget krav på den, der vinder gevinsten, men at den, der lader bortlodningen foretage, er ansvarlig overfor staten med hensyn til betaling af den afgift, der her er tale om. Jeg må erkende, at det vist ifølge sagens natur ikke kan være anderledes. Men hvis afgiften skal udredes af den, der afholder lotteriet, må beløbet tages med i betragtning, når gevinsternes størrelse og værdi fastsættes i forhold til lodsedlernes pengeværdi. Jeg har en forestilling om, at der må være et vist forhold mellem disse to ting, hvis der skal være en lille smule mening i foretagendet. Skulle den bestemmelse, der nu foreslås gennemført, bevirke, at der må ændres noget ved disse forhold, vil vi også gerne medvirke hertil.

Søren Olesen: Det, der her foreslås, synes jeg er en retfærdighedshandling overfor dem, som får del i gevinsterne ved de forskellige bortlodninger, idet de fremtidig bliver beskattet på samme måde som vinderne af lotterigevinster. Ved mange af disse lodseddelsalg tilstræbes der jo støtte til udmærket gode formål, og der er da